

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2018 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R.

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Klon

Protokolant: starszy protokolant sądowy Magdalena Kubańska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2018 roku w Rybniku

sprawy z powództwa A. G., J. G.

przeciwko Spółce (...) S.A. w B.

o naprawienie szkód górniczych

- 1) zasądza od pozwanego Spółki (...) S.A w B. solidarnie na rzecz powodów A. G. i J. G. 46 880,23 złotych (czterdzieści sześć tysięcy osiemset osiemdziesiąt złotych 23/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 3 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
- 2) dalej idące powództwo oddala;
- 3) zasądza solidarnie od powodów A. G. i J. G. na rzecz pozwanego Spółki (...) S.A w B. 3303,47 złotych (trzy tysiące trzysta trzy złote 47/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
- 4) nakazuje zapłacić solidarnie powodom A. G. i J. G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 4082,02 złotych (cztery tysiące osiemdziesiąt dwa złote 02/100) tytułem pokrycia części wydatków sądowych i nakazuje pobrać tę kwotę z zasądzonych na rzecz powodów w punkcie 1 wyroku roszczenia;
- 5) nakazuje zapłacić pozwanemu Spółce (...) S.A w B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach:
 - a) 2345 złotych (dwa tysiące trzysta czterdzieści pięć złotych) tytułem opłaty od zasądzonych w punkcie 1 roszczenia,
 - b) 2836,65 złotych (dwa tysiące osiemset trzydzieści sześć złotych 65/100) tytułem pokrycia części wydatków sądowych.

UZASADNIENIE

W pozwie przeciwko (...) S.A w K. powodowie A. G. i J. G. domagali się zasądzenia na ich rzecz solidarnie od pozwanego 115 106,39 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 24 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w dwukrotnej wysokości stawki minimalnej.

Wskazali, że jako właściciele nieruchomości położonej w R. przy ul. (...) wybudowali tam budynek, który musiał być zabezpieczony przeciwko wpływom eksploatacji zakładu górniczego pozwanego. Koszt tych zabezpieczeń to kwota dochodzona pozwem a której pozwany zwrócić nie chciał. Powodowie wykazali też, że toczyły się między nimi a pozwanym pertraktacje ugodowe. (Pozew k.1 – 6 akt sprawy)

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A w K. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wskazała, że powodowie wykonali zbędne zabezpieczenia na wpływy eksploatacji górniczej zakładu górniczego pozwanego. (Odpowiedź na pozew k.86 – 87 akt sprawy).

W toku sprawy z Krajowego Rejestru Sądowego został wykreślony podmiot (...) S.A w K.. Postępowanie w tej sprawie zostało zawieszono na podstawie art. 174§1 pkt 1 k.p.c. – postanowienie z dnia 26 lipca 2017 roku.

Powodowie wskazali, jako następcę prawnego pozwanego, Spółkę (...) S.A w B..

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2018 roku postępowanie w sprawie zostało podjęte przeciwko Spółce (...) S.A w B..

Pozwany Spółka (...) S.A w B. nie negował swego następstwa prawnego po (...) S.A w K.. Nadto wnosił również o oddalenie powództwa a dodatkowo wskazał, że płatnikiem i zleceniodawcą wszystkich prac była firma (...) a nie powodowie. Stąd brak legitymacji czynnej do dochodzenia zapłaty roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie J. G. i A. G. są właścicielami nieruchomości położonej w R. przy ulicy (...).

Dowód: odpis księgi wieczystej nr. (...), (...) i (...) k. 8 – 14 akt sprawy,

Na tej nieruchomości powodowie wybudowali obiekt mieszkalno – usługowy, czterokondygnacyjny, niepodpiwniczony, z wbudowanym garażem. Budynek ten został usytuowany jako uzupełnienie zwartej zabudowy śródmiejskiej działki (...). Do budynku prowadzi utwardzony wjazd od strony północnej działki, dostępny bezpośrednio z ul. (...). Budynek w rzucie ma kształt nieregularny, zbliżony obrysem do litery (...). Obiekt został wzniesiony w technologii murowanej. Na 30 cm poduszce piaskowej wykonano 10 cm podkład z chudego betonu (C8/10), następnie na warstwie poślizgowej z podwójnej papy asfaltowej posadowiono ławy fundamentowe. Żelbetowe fundamenty wykonane zostały wraz z przekątniowymi ściągami. Na nich znajduje się żelbetowa płyta posadzki grubości 20 cm, wykonana z betonu C20/25. Ściany, z których został wykonany budynek, składają się z różnych typów materiałów: ściany działowe z cegły kratówki 12 cm na zaprawie cementowo – wapiennej, ściany fundamentowe z bloczków betonowych grubości 25 cm. Stropy między kondygnacjami zaprojektowano i wykonano jako żelbetowe o różnych grubościach (14 cm/15 cm/20 cm). Budynek wieńczy stropodach, składający się z żelbetowej płyty, warstwy samopoziomującej, papy paraizolacyjnej i styropianu E. (...). Dach pokryty został wodoszczelną membraną oraz warstwą żwiru. Od ław fundamentowych, przez wszystkie kondygnacje, aż do ścianki atykowej włącznie, wykonano żelbetowe trzpienie o grubości 25 x 25 cm oraz 19 x 19 cm. W poziomie stropów na ścianach konstrukcyjnych zastosowano obwodowe wieńce o przekroju 25 x 25 cm.

Dowód: opinia biegłego K. M. k. 189 – 217 akt sprawy, opinia uzupełniająca biegłego k. 260 – 283 akt sprawy, opinia uzupełniająca k. 322 – 340 akt sprawy, opinia uzupełniająca k. 378 – 399 akt sprawy, opinia ustna – rozprawa z dnia 8 lutego 2017 roku (skrócony protokół k. 400 – 401 akt sprawy), pisemna opinia uzupełniająca k. 463 – 481 akt sprawy, opinia uzupełniająca k. 545 – 580 akt sprawy i opinia ustna uzupełniająca – rozprawa z dnia 25 kwietnia 2018 roku (skrócony protokół k. 581 – 582 akt sprawy),

W budynku powodów zastosowano następujące zabezpieczenia przed wpływami eksploatacji górniczej w postaci:

- 1) ław fundamentowych ze ściągami przekątniowymi wykonanymi na podsypce piaskowej 30 cm, warstwie chudego betonu 10 cm i warstwie poślizgowej z podwójnej papy asfaltowej na sucho ze zbrojeniem ław 6 – 8 #20 stal (...), zamiast 4#12,
- 2) trzpienie żelbetowe 25 x 25 cm zbrojone 4#16, prowadzone do ław fundamentowych po ściankę atykową, usytuowane w narożnikach ścian zewnętrznych i w ścianach zewnętrznych w rozstawie 2,66 – 4,56 m,

- 3) płyt stropowych żelbetowych monolitycznych, zbrojonych jako poziomie tarcze,
- 4) płyty żelbetowej na ławach fundamentowych, zamiast płyty na gruncie,
- 5) wieńców obwodowych łączących trzpienie żelbetowe i płyty stropowe,
- 6) zwiększenie klasy betonu z C12/15 na C 20/25 w fundamentach, trzpieniach, wieńcach i płytach.

Dowód: opinia biegłego K. M. k. 189 – 217 akt sprawy,

W budynku powodów bezzasadnie zastosowano ściągi fundamentowe w poziomie fundamentów a warstwa chudego betonu jest zwykłą procedurą budowlaną, która nie stanowi zabezpieczeń przeciwko szkodom górniczym.

Dowód: opinia biegłego K. M. k. 189 – 217 akt sprawy, opinia uzupełniająca biegłego k. 260 – 283 akt sprawy, opinia uzupełniająca k. 322 – 340 akt sprawy, opinia uzupełniająca k. 378 – 399 akt sprawy, opinia ustna – rozprawa z dnia 8 lutego 2017 roku (skrócony protokół k. 400 – 401 akt sprawy), pisemna opinia uzupełniająca k. 463 – 481 akt sprawy, opinia uzupełniająca k. 545 – 580 akt sprawy i opinia ustna uzupełniająca – rozprawa z dnia 25 kwietnia 2018 roku (skrócony protokół k. 581 – 582 akt sprawy),

Koszt zasadnych zabezpieczeń w budynku powodów to:

- roboty dodatkowe zabezpieczające w części mieszkalnej – 22 213,85 złotych brutto,
- roboty dodatkowe zabezpieczające w części usługowej – 17 116,45 złotych netto,
- koszt dodatkowy przy opracowaniu dodatkowego projektu budowlanego – 4895,65 złotych brutto,
- koszt inspektora nadzoru inwestorskiego – 1621,08 złotych brutto,
- koszt sporządzenia kosztorysu zabezpieczeń – 1033,20 złotych brutto.

Dowód: opinia biegłego K. M. – k. 562 akt sprawy,

Sąd zważył co następuje:

Powództwo było zasadne w zakresie kwoty 46 880,23 złotych, w pozostałym zakresie musiało zostać oddalone.

Bezspornym w sprawie było, że:

- powodowie wybudowali budynek mieszkalno – usługowy wraz z garażem, zgodnie z projektem, ustalili jakie wpływy eksploatacji górniczej będą mogły dotyczyć tego obiektu,
- powodowie dokonali zabezpieczeń budynku przed wpływami górniczymi pozwanego,
- następcą prawnym (...) S.A w K. jest Spółka (...) S.A w B.,
- pomiędzy stronami toczyło się postępowanie ugodowe, które zakończyło się odmową wypłaty na rzecz powodów odszkodowania.

Spornym było:

- czy powodowie zastosowali właściwe zabezpieczenia przeciwko wpływom górniczym pozwanego?
- czy powodowie mogli domagać się zwrotu wydatkowanych kwota a jeśli tak to w jakich wysokościach?

Zanim zostaną rozważone sporne okoliczności koniecznym jest ustalenie czy do rozstrzygnięcia sporu należało stosować przepisy nowego prawa geologicznego i górniczego – ustawa z dnia 9 czerwca 2011 roku (Dz.U.2011.163.981) czy też ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku prawo geologiczne i górniczne (Dz.U.2005.228.1947 j.t)?

Stosownie do treści art. 226 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku ustawa z dnia 4 lutego 1994 roku utraciła moc, z tym że w oparciu o treść art. 222 nowego prawa geologicznego i górniczego do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się dotychczasowe przepisy. Na pewno nowa ustawa prawo geologiczne i górniczne weszła w życie od 1 stycznia 2012 roku. Natomiast problem ten był już przedmiotem rozpoznania przez Sąd Najwyższy, który w uchwale z dnia 22 listopada 2013 roku w sprawie III CZP 75/13 orzekł, iż do spraw o naprawienie szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego, w którym zdarzenie wywołujące szkodę, jak i jej powstanie, miały miejsce przed dniem 1 stycznia 2012 roku stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku Prawo geologiczne i górniczne (jedn. Tekst: Dz.U.z 2005 r Nr 228, poz. 1947 z późniejszymi zmianami) Z treści pozwu, przedstawionych faktur (dotyczących poniesionych kosztów zabezpieczeń, przesłuchania powoda A. G.) – wynika, iż koszty zabezpieczeń w budynku powodów zostały poniesione już po wejściu w życie nowej ustawy prawo geologiczne – górniczne, zwanej dalej n.p.g.g.

Zgodnie z treścią art. 145 n.p.g.g., jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, do naprawienia szkód, o których mowa w art. 144 ust. 1 i 2 stosuje się przepisy kodeksu cywilnego. Odpowiedzialność za szkody górniczne ma charakter odpowiedzialności deliktowej, a zatem zastosowanie do niej znajdzie między innymi art. 435 § 1 k.c., w myśl którego prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Zgodnie z art. 363 § 1 zdanie pierwsze k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 kwietnia 2015 roku – ACa 1059/14, LEX nr 1682865),

Powodowie domagali się zapłaty na ich rzecz wykonanych kosztów zabezpieczeń w kwocie 115 106,39 złotych a zatem było to roszczenie stricte o zapłatę.

Odnosnie sposobu zabezpieczenia budynku powodów na wpływy górniczne, związane z eksploatacją górnictwem pozwanego, został powołany dowód z opinii biegłego K. M.. Biegły konsekwentnie w swych pisemnych i ustnych opiniach twierdził, że zasadnym zabezpieczeniem budynku powodów przeciwko szkodom górnicznym była żelbetowa płyta posadzki parteru o grubości 20 cm, posadowiona na ławach fundamentowych, która pełni rolę przepony, zapewniającej geometryczną niezmienną rzutu budynku. W związku z tym stosowanie ściągów przekątniowych uznać należy za bezzasadne.

W tym zakresie biegły przytoczył tekst instrukcji ITB nr 416/2006 (na którą również powoływali się powodowie), że „Budynki należy posadawiać za pomocą fundamentów bezpośrednich, ukształtowanych w postaci rusztu ław, rusztu ław skotwianych ściągami, ław z przeponą kotwiczną, płyt fundamentowych oraz skrzyń piwnicznych”.

W ocenie sądu biegły słusznie interpretuje tekst tejże instrukcji w ten sposób, że w zakresie zabezpieczeń stosuje bądź to ruszt ław kotwiony ściągami bądź ław z przeponą kotwiczną, bądź płyt fundamentowych. Powodowie zastosowali dwa zabezpieczenia, które – jak logicznie uzasadnił to biegły – zabezpieczają budynek tylko i wyłącznie na przejmowanie dużych sił, wywołanych poziomymi deformacjami podłoża. Logicznie biegły wykazał, że kwestia obciążeń dynamicznych, polegających na wywoływaniu drgań podłoża w wyniku wstrząsów, winny być niwelowane poprzez żelbetowe trzpienie, nadproża, zmonolityzowane tarcze stropowe, odpowiednie połączenia ścian konstrukcyjnych z usztywniającymi. Dalej biegły konsekwentnie wykazywał, że warstwa tzw. chudego betonu nie jest technicznym sposobem zabezpieczającym przed szkodami górnicznymi, a jest niezbędną inwestycją co do każdej budowy, w tym takiego budynku jak i powodów. Dla sądu wywody biegłego są logiczne, poparte prawidłowym uzasadnieniem a argumenty powodów są li tylko polemiką właśnie z logiką wywodu biegłego. Nie było w sprawie

podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego, bowiem całościowa opinia biegłego M. jest logiczna, bezbłędna i przekonująca, a sąd nie ma obowiązku dopuszczania dowodów wnioskowanych przez strony li tylko po to, aby strona w końcu uzyskała dowód ją satysfakcjonujący. Natomiast zeznania świadków A. L. i G. M. wskazują jedynie na to, że projektanci kierowali się swoimi zasadami i wadliwie odczytali unormowanie przytoczone powyżej w zakresie instrukcji ITB nr 416/2006.

W tym miejscu koniecznym jest przytoczenie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2015 roku w sprawie V CSK 627/14, gdzie stwierdzono:

„W procesie o tym, czy poniesione nakłady były w rozumieniu art. 148 p.g.g. uzasadnione, rozstrzyga sąd na podstawie okoliczności konkretnej sprawy. Dochodzący odszkodowania z tytułu poniesionych nakładów musi więc liczyć się z tym, że może otrzymać zwrot tylko ich części, jeżeli sąd uzna, iż nie wszystkie one miały charakter nakładów uzasadnionych w rozumieniu art. 148 p.g.g.” (LEX nr 1816580)

Trzeba podkreślić, że cytowane orzeczenie Sądu Najwyższego dotyczyło właśnie poniesionych przez inwestora kosztów zabezpieczeń – w tym przypadku – zabezpieczeń przy budowie motelu.

Odnosząc wywody Sądu Najwyższego, w cytowanym wyżej wyroku, do stanu faktycznego sprawy powodów przeciwko Spółce (...) S.A w B., trzeba podkreślić, że na pewno w tym zakresie nie miały zastosowania przepisy art. 439 k.c., co również w tymże uzasadnieniu podkreślił Sąd Najwyższy:

„...Odnosnie zarzutu niezastosowania art. 439 k.c. należy zauważyć, ... że w art. 150 p.g.g. jest wewnątrzustawowe odesłanie tylko do odpowiedniego stosowania do zapobiegania szkodom górniczym przepisów o naprawieniu szkód określonych działem VIII prawa geologicznego i górniczego. Jedynie przepis art. 145 p.g.g., mający charakter odesłania pozustawowego, odsyła w zakresie naprawiania szkód, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, do stosowania przepisów Kodeksu cywilnego. Z treści zawartych w obu tych przepisach odesłań wynika - na co zwrócono także uwagę w literaturze - że gdyby ustawodawca chciał, aby do roszczeń prewencyjnych stosować również przepisy Kodeksu cywilnego, to dałby temu wyraz, odsyłając bezpośrednio do Kodeksu cywilnego.”

Innymi słowy koszt nakładów na wykonanie zabezpieczeń mógł być rozpatrywany w kontekście art. 150 n.p.g.i.g w związku z art. 148 tego aktu prawnego.

W ocenie sądu, biegły K. M. w ostatniej opinii, gdzie dokonał korekty swojego wcześniejszego błędu, co do użycia przez powodów zbędnych kosztów na zastosowanie betonu C20/25 w stosunku do betonu C12/15 i skorygował to w tym zakresie. Jak też skorygował błąd, co do zbędnych nakładów na robociznę w ilości 7,41 – r-g/m3. W ocenie sądu biegły miał tego rodzaju kompetencje, aby błąd naprawić a nie można uznać argumentów powodów, że wcześniejsze wyliczenie kosztów niejako się uprawomocniło, bo pozwany go nie kwestionował. Trzeba podkreślić, że pozwany cały czas wnosił o oddalenie powództwa i zupełnie negował roszczenie powoda, natomiast to ile należy się powodom z tytułu dodatkowych nakładów na ich budynek nie wynika z fazy procesu a konkretnych wyliczeń. Te zostały zweryfikowane i wedle tych skorygowanych wyliczeń należało obliczyć należne powodom roszczenie.

Biegły wskazał, że zasadne koszty zabezpieczeń to:

- roboty dodatkowe zabezpieczające w części mieszkalnej – 22 213,85 złotych brutto,
- roboty dodatkowe zabezpieczające w części usługowej – 17 116,45 złotych netto,
- koszt dodatkowy przy opracowaniu dodatkowe projektu budowlanego – 4895,65 złotych brutto,
- koszt inspektora nadzoru inwestorskiego – 1621,08 złotych brutto,
- koszt sporządzenia kosztorysu zabezpieczeń – 1033,20 złotych brutto.

W tym miejscu trzeba przypomnieć, że nie było sporu co do tego, że w zakresie robót dodatkowych – zabezpieczających – w części usługowej, to powód A. G., jako prowadzący działalność gospodarczą, odliczył podatek VAT, czyli należało wyliczyć koszty w kwocie netto a nie brutto. Zatem była to kwota właśnie 17 116,45 złotych a nie 21 053,23 złotych.

W sumie należna powodom kwota to 46 880,23 złotych.

Na marginesie koniecznym jest stwierdzenie, że powodowie są małżeństwem i nie ma między nimi ustroju rozdzielności majątkowej. W tej sytuacji, nawet gdy faktury na koszty zabezpieczeń były wystawiane na firmę prowadzoną przez A. G., to na podstawie art. 31 §1 k.r.i.o budynek, wzniesiony na działce (aktualnie nr (...)) jest objęty współwłasnością małżeńską tzw. łączną i zarzut pozwanego, że powodowie nie mieli legitymacji czynnej do dochodzenia roszczenia jest błędny.

Biorąc to pod uwagę należało na rzecz powodów zasądzić od pozwanego Spółki (...) S.A w B. kwotę 46 880, 23 złotych.

Pozwana została wezwana przez powodów do zapłaty kwoty 108 226,69 złotych w dniu 15 grudnia 2014 roku a otrzymała to wezwanie w dniu 19 grudnia 2014 roku. Powodowie wyznaczyli termin zapłaty jako 14 dni od otrzymania wezwania. Termin ten upłynął 2 stycznia 2015 roku. Zatem pozwana jest w zwłocie z zapłatą kwoty 46 880,23 złote od dnia 3 stycznia 2015 roku. Warto w tym miejscu podkreślić, że (...), której następcą prawnym jest (...) S.A w B., dysponowała już w październiku 2014 roku koreferatem (bezspornym w treści między stronami), z którego wynikało, że zasadne zabezpieczenia, wykonane zostały przez powodów na kwotę 41 349,24 złotych. Czyli pozwana zdawała sobie sprawę, że winna zwrócić powodom koszty zasadnego zabezpieczenia. Nie zrobiła tego stąd w oparciu o treść art. 481§1 k.c. od dnia 3 stycznia 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku zostały zasądzone odsetki ustawowe, a od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty ustawowe odsetki za opóźnienie. Stąd orzeczenie jak w punkcie 1 wyroku.

Dalej idące powództwo, jako pozbawione podstaw faktycznych i prawnych musiało zostać oddalone. (Pkt. 2 wyroku)

Powodowie proces wygrali w 41% bowiem:

żądali zasądzenia kwoty 115 106,39 złotych – zasądzono kwotę 46 880,23 złote,

czyli 115 106,39 złotych -----100%

46 880,23 złotych ----- x%

gdzie $x=40,72\%$ w zaokrągleniu 41 %.

W tej sytuacji koszty winny być rozliczone w oparciu o treść art. 100 k.p.c.

Powodowie winni otrzymać kwotę 3634 złotych z tytułu profesjonalnej reprezentacji §6 pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.Nr 163.poz. 1348 z późniejszymi zmianami) w związku z §21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z dnia 5 listopada 2015 roku poz.1800) pomnożoną przez 41%, co daje kwotę 1489,94 złotych.

Pozwany winien otrzymać kwotę 3617 złotych z tytułu profesjonalnej reprezentacji §6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. Nr 212, poz. 2074 z późniejszymi zmianami) w związku z §21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 poz. 1804) oraz kwotę 4507,43 złotych z tytułu kosztów wydatków na biegłego. Razem daje to kwotę 8124,43 złote. Kwota ta przemnożona przez 59% daje 4793,42 złotych.

Zatem 4793,42 złote minus 1489,94 złotych to kwota 3303,47 złotych. Taką kwotę, tytułem kosztów postępowania, sąd zasądził w punkcie 3 wyroku solidarnie od powodów na rzecz pozwanego.

Wydatki sądowe sprowadzały się do wynagrodzenia biegłego K. M. i po odliczeniu zapłaconej zaliczki przez pozwanego w kwocie 4507,43 złotych do zapłaty pozostała jeszcze kwota 6918 złotych tymczasowo wydatkowana w toku procesu przez Skarb Państwa.

Stąd w 59% tę kwotę winni ponieść powodowie, czyli winni zapłacić 4082,02 złote i stąd w oparciu o treść art. 113 ust. 1 i 2 pkt. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ustawa z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz.U z 2010 Nr 90 poz. 594 z późniejszymi zmianami) sąd nakazał ściągnąć tę kwotę z zasądzzonego na ich rzecz w punkcie 1 wyroku roszczenia – pkt. 4 wyroku.

W pozostałej części wydatkami sądowymi w oparciu o treść art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w kwocie 2836,65 złotych został obciążony pozwany – pkt. 5 pdpkt. b wyroku.

W oparciu o tą samą podstawę prawną sąd obciążył pozwanego kwotą 2345 złotych z tytułu opłaty od zasądzzonego roszczenia – pkt. 5 pdpkt. a wyroku.

Sędzia Jarosław Klon